

Τα ηλιοτρόπια του Βίνσεντ Βαν Γκογκ



Σίγουρα είναι από τους πιο διάσημους και αναγνωρίσιμους πίνακες στο ευρύ κοινό.

Αν υπάρχει ένας ζωγράφος που λάτρεψε τα ηλιοτρόπια και γενικότερα το κίτρινο χρώμα, δεν μπορεί να είναι κανένας άλλος εκτός από τον Βίνσεντ Βαν Γκογκ. Οι πίνακές του με τα ηλιοτρόπια ζωγραφισμένα με διαφορετικές εκδοχές αποτυπώνουν την εμμονή του και αποτελούν ύμνο στο λουλούδι του καλοκαιριού και στα λιβάδια της νότιας Γαλλίας.



Το κίτρινο ήταν το χαρακτηριστικό χρώμα του Βαν Γκογκ, ενώ τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και ο χαρακτήρας του ηλιοτρόπιου έθελγαν τον Βαν Γκογκ για να τα ζωγραφίσει: Το πάλλον χρώμα που του άρεσε, αλλά επίσης και η φόρμα του. Το ηλιοτρόπιο είναι ένα δυνατό και ευθυτενές φυτό. Δεν είναι κομψό και λεπτεπίλεπτο. Το ονόμαζε το “χωριάτικο ηλιοτρόπιο” και έχει μία αγριάδα και τραχύτητα στην αληθινή φύση, που είναι εκείνο το συναίσθημα που τον συνέγειρε.

Τα ηλιοτρόπια ήταν για τον Βαν Γκογκ η αυθεντική ζωή στη φύση

Το ηλιοτρόπιο, που άλλοτε ο Βαν Γκογκ το αντιμετώπιζε ως διακοσμητικό στοιχείο, είχε περιβληθεί πλέον έναν συμβολικό χαρακτήρα, ένα σύμβολο που αντιπροσώπευε το φως, έγινε το ιδανικό της αυθεντικής ζωής μέσα στη φύση.

Οι 11 πίνακες του Βαν Γκογκ με τα ηλιοτρόπια

Στα τέλη του 1887, ο Βίνσεντ Βαν Γκογκ, που αγωνιζόταν πέρα από την αναγνώρισή του για την ίδια του την επιβίωση, εξέθετε τους πίνακές του στους τοίχους του παρισινού εστιατορίου Γκραν Μπουιγιόν-Ρεστοράν ντι Σαλέ, όπου σύχναζαν για να γευματίσουν μεροκαματιάρηδες άνθρωποι.

Τους τοίχους του παρισινού εστιατορίου κοσμούσαν επίσης πίνακες του Ανρί ντε Τουλούζ-Λοτρέκ, του Εμίλ Μπερνάρ και άλλων καλλιτεχνών της πρωτοπορίας εκείνης της εποχής. Οι προσωρινές αυτές εκθέσεις διαρκούσαν λίγο και δεν προσέλκυαν τα φώτα της δημοσιότητας, ωστόσο, οι νεκρές φύσεις με τα ηλιοτρόπια, η σχεδόν βελούδινη υφή των σπόρων τους και η φωτεινή έκρηξη των ανοιγμένων πετάλων τους, σαν φλόγες που χορεύουν, μάγεψαν έναν άλλο ζωγράφο που έτυχε να βρεθεί εκεί.

Ο Πολ Γκογκέν εντυπωσιάστηκε και ενθάρρυνε τον Βίνσεντ να συνεχίσει να εστιάζει το ενδιαφέρον του στα ηλιοτρόπια. Ο Γκογκέν μάλιστα τοποθέτησε δύο από αυτούς τους πίνακες στο σπίτι του, ενώ ο νεαρός ζωγράφος τελικά δημιούργησε 11 πίνακες με θέμα τα ηλιοτρόπια και για έναν επιπλέον λόγο: Ο στόχος του ήταν να εντυπωσιάσει τον Γκογκέν, στον βαθμό που κόσμησε με αυτούς τους πίνακες το υπνοδωμάτιό του στο Κίτρινο Σπίτι του στην Αρλ, όπου οι δύο καλλιτέχνες πέρασαν κάποιον καιρό μαζί, ζώντας και δημιουργώντας από κοινού, το 1888.

Τα Ηλιοτρόπια είναι το θέμα δύο σειρών από πίνακες νεκρής φύσης του Ολλανδού ζωγράφου [Βίνσεντ Βαν Γκογκ](#). Η προηγούμενη σειρά, που είχε γίνει στο Παρίσι το 1887 απεικονίζει λουλούδια που βρίσκονται στο έδαφος, ενώ η δεύτερη σειρά που δημιουργήθηκε ένα χρόνο αργότερα στην Αρλ δείχνει μπουκέτα ηλιοτρόπια σε ένα βάζο. Στο μυαλό του καλλιτέχνη και οι δύο σειρές συνδέονται με το όνομα του φίλου του Πολ Γκογκέν, ο οποίος απέκτησε δύο από τις εκδοχές του Παρισιού.

Τα Ηλιοτρόπια του Παρισιού





Τα Ηλιοτρόπια της Αρλ

«Τώρα που ελπίζω πως θα ζήσω με τον Γκωγκέν σε ένα δικό μας στούντιο, θέλω να φτιάξω διακοσμήσεις για το στούντιο. Τίποτε άλλο από μεγάλα λουλούδια.»





Ο Βαν Γκογκ χρησιμοποιούσε φωτεινά χρώματα για να εκφράσει τα ταραχώδη συναισθήματά του. Ζωγράφιζε πολύ γρήγορα, συχνά αποτελειώνοντας έναν πίνακά του μέσα σε μια μέρα και χρησιμοποιούσε τις λαδομπογιές κατ' ευθείαν από το σωληνάριο.

Κοίταζε ενστικτωδώς τα χρώματα και η συναισθηματική του ανταπόκριση ήταν άμεση και ταχεία.